

I TRIBUNA

JOAN R. MARINA AMAT, FILÒLEG

Les lliçons que avui puc extreure

Deixant de banda la crueltat que significa processar i jutjar públicament una persona abans que ho faci cap òrgan judicial suposadament competent, a Andorra ens convidria treure'ns col·lectivament la pàtina d'hipocresia que ens afecta la mirada.

En l'enèsima gran operació antidroga que s'ha fet al país, i que no serà la darrera, a la justícia ja li ha anat bé centrar l'acció i la condemna pública en una sola persona; al ministeri d'Interior i a la Policia ja els ha anat bé lliurar-ne els excrements més sucosos a l'Agència de Notícies Andorrana, i al *Diari d'Andorra* ja li ha anat bé poder desviar l'atenció d'un país que no rutlla socialment ni econòmicament posant l'èmfasi en fotografies i titulars altament morbosos.

Però el diari oficial i ideològic dels que suposadament ens governen té les seves raons professionals. Que no són ètiques, alertes; són només professionals. S'han centrat en aquella persona que té càrrec públic, que es va presentar a unes eleccions, va guanyar un lloc al Comú i del qual –ens n'havíem oblidat tots plegats– s'esperava una certa coherència i exemplaritat.

Jo, l'exemplaritat –si la pogués demanar a algú– la demanaria als que informen des del *Diari d'Andorra* perquè tractessin sobre les pràctiques fraudulentoses que permeten els casos de doble i triple nacionalitat amb els quals es contribueix a crear vots captius i de gran servitud per a tots els partits polítics actuals sense excepció. És un exemple, però em penso que és un bon exemple.

Si el tema és il·legal, ara que aquesta setmana s'ha confirmat que policies i periodistes s'ajuden i van a l'una i tot indica que han superat l'època en què s'acorrallaven davant de l'edifici administratiu del Govern, ¿per què no investiguen aquestes pràctiques il·legals consentides, protegides i protagonitzades per antics i actuals càrrecs electes?

¿Deu ser que un batlle en actiu té la doble nacionalitat i ho impediria? ¿Deu ser que no tenim periodistes d'investigació? ¿Deu ser que la majoria de nosaltres no som policies i no sabem investigar? ¿O que la majoria de nosaltres som exsecretaris d'Estat i exministres i ens fa basarda que se sàpiga la veritat?

¿Qui investiga i qui protegeix els drets

dels que no som res més que ciutadans? Ningú.

Passen els mesos i cada cop em sento més orgullós de l'article *Sense complexos* (BONDIA, octubre del 2012), que vaig escriure per denunciar, entre altres aspectes, que la partitocràcia ofega els veritables ideals i sentiments dels que tenen vocació pública, bones idees i anhels democràtics, tot fent veure com en els partits polítics s'acaben diluint vicis i virtuts dels que els formen.

Sempre he pensat que a Andorra hi hauria d'haver més partits i amb més riquesa ideològica per animar a la participació democràtica i perquè la tria ciutadana no acabés sent gairebé monocolor. I, sobretot, perquè en el partit que encara milita la riquesa ideològica i la meritocràcia individual tinguessin l'efecte desitjat de renovació de llistes, persones i actituds, amb mecanismes ideats per fer més difícil que la o el número 1 de qualsevol llista –llistes tancades que detesto– pogués triar només gent amiga que l'adularien, el tancaarien en una torre d'ivori i no li durien mai la contrària.

La meritocràcia no assolida al Partit Socialdemòcrata i el seu codi ètic més que superat no ens doten de més visió i de més eines per conèixer aspiracions i valors sincers dels aspirants a càrrecs electes.

Han canviat radicalment les normes i els valors. Ara, quan a algú li suposem virtuts i dosis de generositat envers la comunitat i el votem, ens oblidem que, de fet, hi estem projectant les nostres necessitats a través d'un desig col·lectiu, gens contrastat. Li fem un vot de confiança. Mai tan ben dit en política. Un vot de confiança.

Per això, si finalment s'acabés descobrint i demostrant que els seus valors no eren de debò els nostres, se'ns desinfrarien altre cop els arguments per continuar creient i confiant en la gestió pública.

Memoritzem una data: gener del 2013.

A partir d'ara no podem tornar a permetre que no se'ns informi degudament i al minut de les troballes policials amb indicis d'il·legalitat que es duguin a terme entre càrrecs electes, de qualsevol partit o d'independents integrats en qualsevol moviment polític, i en qualsevol institució.

La justícia, Interior i la Policia han posat noves regles al joc de la transparència, que hauran de complir també quan els protagonistes pertanyin a Demòcrates per Andorra o al Partit Liberal. ¿En seran capaços?